

— Оставете на сама няколко минути; азъ сама ще погребѣмъ чедото си.

Господрътъ и Гардуицѣтъ са оттеглихъ. Жуана разгнѣхъ на земята платното съ останкѣтъ на дъщеря си, които неможахъ да погребѣтъ братята на Мира и на Милосърдіето. При вида на благородната онѣзи глава, която толкосъ обичаше, старата жѣна изгуби твърдостъта си за минута. Тя са наведе на студенѣтъ и прижълтѣлы устны, които бѣхъ сукали мѣлото ѣ, когато Павлина бѣше дѣте, и заплака като изливаше послѣднытъ си материнскы сълзи. Но доблестната и пѣна съ вѣра онѣзи душа не са преда-